bij binnenkomst nam een heerlijk warm bakkie ons in beslag
met onze monden vol koffie keken we uit naar de dag
door ecoline gekleurde visuals meegenomen
verrast door de klanken van gelaagde violen

kregen wij na de start
aandachtvaluta
de dag beginnen met externe impulsen leek voor vandaag niet duurzaam
dus het wifiwachtwoord kostte al de munten uit onze zak

want onze aandacht heeft waarde
vooral wanneer je het weggeeft
gratis
of tegen betaling
ik bedoel, we moeten er ook tijd voor maken
want ja, we zijn ook druk,
met prikkels overladen
de kleuren uit de column
de gokmachine en de beschutte controle
zoekend naar kalmte,
blijven we scrollen
oké Ty, keer maar weer terug,
want je bent onbedoeld aan het afdwalen

werd het net van me gestolen?
omdat ik er even niet goed aan dacht
verloor ik mijn focus

ik ben deze ochtend al gelokt met etalages van dansende tijdlijnen,
verbonden met de wereld voorbij mijn eigen reikwijdte
toch zien we onder de foto's in het commentaar:
de mens eenzamer dan voorheen, terwijl bijna alle media sociaal zijn
we worden gevoerd door de feed, willen telkens maar bijblijven
en de notificaties als valse alarmen
maken ons like-minded

we kunnen het trekken
we kunnen het vragen
we kunnen het schenken
we kunnen het bewaren
we leven in een samenleving waarin we ermee betalen
we kunnen het trainen, maar
maar ChatGPT: kunnen we het sparen?
er rente op vangen?
als een beschermde investment op gedachten
hoe ontdoe ik mijzelf van handelen?
zodat ik actief ontvankelijk
kan openstaan voor een ander?

want ik strijd met mijn impulsen
mijn filters zijn overladen
en ik verlies, bijna op alle dagen
en sta stil als de prikkels door elkaar heen aanraken
eh, Chat, zoek mijn aandacht terug
kunnen we er gelijk een AirTag op plaatsen?

Tyler Koudijzer 05/10/25

want dan kunnen we in ieder geval zien waar het heen gaat
door haar te stoppen in hokjes
en achter slot en grendel te bewaken met een overkoepelend thema
als een commitment,
ervaar het
tijd inbouwen om te ontprikkelen, zodat dingen ons minder ontgaan en
oefening baart kunst
we hoeven niet opnieuw het wiel uit te vinden
soms moet je stilstaan om vooruit te komen
treed met een frisse blik buiten de gebaande paden
dat is soms meer zien door minder te praten
en misschien trap ik nu alle deuren in één keer open
maar vergis je niet, soms moeten we ogenschijnlijk vanzelfsprekende dingen doen
om voorbij clichés te komen

want we hebben een prikkelovervloed, maar is dat echt pas van deze tijd?

als jongeman wilde ik de flitsende lichten van een festivalrave
dat was mijn gesneden koek
maar in een waarschijnlijke toekomst kamp ik met oedeem
en geniet ik wijdbeens van mijn knisperende zak
cheesesticks in de stiltecoupé
en ben ik even moe

zonder pauze, zonder rust is er niks
pauze brengt inlossing, ontlading, spanning
maar is dat hetzelfde als ontprikkelen?
we hoorden onder andere van Brankele
hoe mindfulness kan worden ingezet
om je gemoedstoestand te veranderen

zo hebben we:
synchroniteit
iets doen dat 1 op 1 loopt met de tijd
zo kunnen we langzamer
ontprikkelen van bruisend Spa Rood naar rustig plat water

dan hebben we: spelen, even raddraaien
onbevangen,
adem 3 seconden vasthouden, waarna je schouders naar onder vallen
soms onvoorbereid
van verstoppen naar buutvrij for life
en lukt het niet, nou en?
we hebben samen bewezen
dat je binnen nuttelоosheid heel productief kan wezen
en ons brein allesbehalve stilstaat wanneer we ons vervelen
ik ben ervan overtuigd dat we daarmee nieuwe ruimte kweken

door te lummelen kan ik tunnelen
misschien kunnen we zelfs onze spanningsboog oprekken
door een downward-facing dog terwijl al onze liedjes tegelijkertijd de ruimte rondzwermen
en we met telefoons op ons hoofd met het universum connecten als wifiantennes
heb lol met de omgeving en je buren als een missie in jeCELf
da's goed voor hersens, hersens,
want door speelsheid gaat ons brein van overleven naar ontdekken

en we ontdekten de literaire boybands als hosts van de prijzen
vol literaire instrumenten, afwisselende stemmen, muziek en alliteraties
maakten ze taal tastbaar en magisch
terwijl boybandmember Martin het podium maar niet wist te bereiken
we zagen dat je je kon vestigen in de aandacht van een ander
zodanig dat Levi Smits, Bibliotheekwarenhuis Oss en Ellen Otte in de prijzen konden vallen

gefeliciteerd!

en mensen,
vandaag zag ik dat het niet alleen bij mij landt
maar dat het zorgt voor de mest in ons wij-land
we kunnen niet gaan kijken naar hoe gras groeit,
want onze aandacht is eindig, ik begrijp dat
kostbaar als de tijd, want
ik gaf u mijn woorden
u gaf mij uw moment en uw luisteren
daardoor was ik heel even, heel even rijk man